

Astrologin fungerar!

- Den gamla världsbilden är inte längre giltig. Lagen om orsak och verkan har inte byggt upp universum, utan i stället finns en intelligent avsikt bakom världssalltets uppkomst.

Det säger Jan Romander, som är civilingenjör, legitimerad psykolog och astrolog.

- Vi befinner oss på gränsen till en ny era i mänsklighetens historia - en era som ibland kallas "nya tidsåldern" eller "Vattumannens tidsålder".

Jan Romander förklarar att vårdagjämningpunkten för närvarande befinner sig på gränsen mellan konstellationerna Fiskarna och Vattumannen. Och det betyder att vi människor, efter att i cirka 2.000 år ha befunnit oss i Fiskarnas tidsålder, nu går över i Vattumannens.

- Denna övergång medför stora förändringar i världen. Vi upplever början av ett paradigmskifte, det vill säga många gamla grundläggande begrepp ersätts av nya, och vi börjar få en föräning om en total förvandling av vår världsbild och vår medvetenhet. Newtons mekanistiska universum, som är den gamla världsbilden, består av solid materia, där de fundamentala byggstenarna, atomerna, är oförstörbara och deras samspel styrs av hårda, oföränderliga lagar. Tiden är endimensionell och flyter med jämn hastighet från det förflutna genom det närvarande till framtiden. Newtons universum liknar en gigantisk supermaskin, som styrs av linjära kedjor av orsak och verkan. Det är alltså strikt deterministiskt.

Gud sattes undan

- Gud utelämnades från den newtonska världsbilden, fastän Newton själv var en starkt religiös person, mycket intresserad av astrologi och ockultism, påpekar Jan Romander.

- Den mekanistiska modellen av universum blev drivkraften till den vetenskapliga och industriella revolutionen. Den fick mycket högt anseende genom sina framgångar, som har förvandlat livet på vår planet. I ljuset av dess triumfer har dess grundläggande filosofiska antaganden aldrig ifrågasatts.

Jan Romander tillägger att den mekanistiska modellen inte uppfattas som en modell av flera tänkbara, utan i stället som den enda modell som beskriver verkligheten. Detta kallas inom vetenskapsteorin totalisering av perspektivet.

- Det newtonska paradigmet, som en gång var ett progressivt och mäktigt redskap för vetenskapen, har blivit en tvångströja, som allvarligt hämmar vidare vetenskaplig utveckling, hävdar Jan Romander. Men under de senaste decennierna har auktoriteten hos den mekanistiska världsbilden blivit allvarligt underminerad inifrån. Myten om en solid och oförstörbar materia har fallit sönder. En värld av substans har ersatts av en värld av processer, händelser och relationer. Den berömde matematikern och fysikern Sir James Jeans menade att universum allt mindre ser ut som en maskin och allt mer liknar ett tankesystem.

- Den moderna fysikens universum är inte det gigantiska, mekaniska urverk som Newton beskrev, utan i stället ett enhetligt nätverk av samband. Det finns framstående moderna fysiker som anser att intelligens och medvetande är invävda i universum som integrerade delar av existensen och inte bara är oviktiga följdfenomen av materiella processer.

En holistisk syn på världen

- Vad som håller på att växa fram är en holistisk världsbild. Holismens filosofi postulerar att universum utgör ett helt system eller ett helt medvetande och att inom denna allomfattande helhet finns mindre helheter, vars strukturer, mönster och funktioner fullständigt motsvaras av den större helhetens. Mikrokosmos återspeglas i makrokosmos, och helhetens minsta del bär information om helheten i stort precis som i ett hologram.

- Den holistiska världsbilden har anmärkningsvärda likheter med mystiska traditioner i öst och väst, fortsätter Jan Romander. Den religiösa upplevelsen av mystisk enhet kan tolkas som en genuin upplevelse av den universella grund som vetenskapen nu talar om.

Påverkas vi av planeterna?

- Den som funderar över astrologins validitet i termer av gammalt 1600-talstänkande - det vill säga frågar sig på vilket

sätt planeterna påverkar oss, kan i stället se det så att vi genom att studera cykler och mönster i den större helheten, det vill säga planeternas positioner i förhållande till varandra, kan dra slutsatser om cykler och mönster inom den mindre helheten, det vill säga individen själv.

- Det holistiska perspektivet involverar inte orsak och verkan som universums yttersta lag. I stället säger det att universum är en enda stor helhet där ingenting egentligen orsakar något annat. Det finns samband mellan människor och stjärnor, men det rör sig inte om orsakssamband, lika litet som det finns orsakssamband mellan tavlan med blomstermotiv på väggen och krukväxten i fönstret. Sambandet beror på att någon har valt att placera dem intill varandra.

- Astrologi är på något sätt kopplat till den universella intelligensen. Ett oerhört brett kosmiskt mönster återges genom astrologin, ett mönster som reflekteras i livet på alla olika nivåer. Våra personligheter, tankar och aktiviteter är alla delar av detta mönster.

- Jag vet att astrologin fungerar, säger Jan Romander till sist. Min vetenskap baseras på 30 års arbete med astrologi. Han tillägger att han inte vet *hur* astrologin fungerar.

- En sådan kunskap finns för närvarande inte, och därför måste vi medge att det än så länge är ett mysterium hur och varför astrologin fungerar.